

Sygnatura akt III RC 281/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Pietruszka

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Kleczkowska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2018 roku w Kole

sprawy z powództwa małoletniej N. O. zastępowanej przez matkę A. M.

przeciwko J. O.

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego J. O. alimenty na rzecz małoletniej córki N. O. w kwocie po 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej A. M. do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 31 sierpnia 2017 roku,

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. Odstępuje od obciążenia pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi,

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzi a :

A. P.

Sygn. akt III RC 281/17

UZASADNIENIE

Działająca w imieniu małoletniej powódki N. O. – jej matka A. M. – wniosła o zasądzenie od pozwanego J. O. na rzecz córki alimentów po 400,00 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podniosła, iż samodzielnie wychowuje małoletnią. Aktualnie jest zarejestrowana w urzędzie pracy jako bezrobotna i posiada prawo do zasiłku. Córka rozpoczęła naukę w szkole podstawowej, w związku z czym ponoszone są dodatkowe koszty jej utrzymania. Z uwagi na brak sądowego zasądzenia alimentów, powódka nie posiada prawa do zasiłku rodzinnego i świadczenia wychowawczego.

Pozwany J. O. uznał żądanie pozwu do kwoty po 200,00 zł miesięcznie.

Sąd ustalił co następuje :

Małoletnia N. O. ur. (...) w K. jest córką A. M. i J. O.. Rodzice małoletniej nie byli małżeństwem. Rozstali się 3 lata temu.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k.4 a nadto bezsporne)

N. uczęszcza do zerówki. Jest zdrowym dzieckiem, rzadko choruje. Koszty utrzymania powódki wynoszą około 500 zł miesięcznie. A. M. w sierpniu i wrześniu 2017 r pobrała na córkę świadczenie wychowawcze, w kwocie po 500,00 zł. Wypłata świadczenia została wstrzymana z uwagi na zmianę przepisów. Pozwany płaci dobrowolnie na rzecz córki alimenty w wysokości po 200,00 zł miesięcznie.

(dowód: kserokopie dowodów wpłaty k.23-28 , zaświadczenie z Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w K. z dnia 30.01.2018 r. k. 31 a nadto bezsporne)

Matka małoletniej jest zarejestrowana jako bezrobotna w Urzędzie Pracy w K.. Przysługuje jej prawo do zasiłku. W okresie od dnia 18.05.2017 r. do dnia 31.12.2017 r. pobrała świadczenie w łącznej wysokości 5.424,20 zł. Przed zarejestrowaniem się w urzędzie pracy, była zatrudniona w restauracji , która została zlikwidowana.

(dowód: zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w K. z dnia 29.01.2018 r. k. 32 a nadto bezsporne)

A. M. jest po rozwodzie. Poza małoletnią powódką ma 2 synów : K. (20 lat) i W. (17 lat), na których otrzymuje alimenty w łącznej kwocie 500 zł.

(okoliczności bezsporne)

J. O. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z uwagi na porażenie mózgowie dziecięce. Poza tym pozwany jest alergikiem, bierze również leki na obniżenie pulsu. Mimo stanu zdrowia , pozwany ukończył szkołę zawodową w zawodzie monter aparatury RTV oraz technikum w zawodzie elektryk. Pozwany nigdy nie podejmował zatrudnienia. Utrzymuje się z renty socjalnej, która wynosi 724,40 zł netto miesięcznie. Nie posiada żadnego majątku.

(dowód: decyzja nr (...) 8141a/ (...) z dnia 14.06.2000 r. k.7, decyzja ZUS o podwyższeniu renty z dnia 01.03.2017 r. k.8, kserokopia legitymacji emeryta-rencisty k.9, kserokopie przekazów pocztowych świadczenia rentowego k.10 , dokumentacja medyczna pozwanego k.14-22)

Wartość dowodowa dokumentów zebranych w sprawie nie budzi żadnych wątpliwości a nadto nie była przez strony kwestionowana.

Sąd zważył co następuje :

A. M. wniosła o ustalenie alimentów na rzecz małoletniej córki N.. Podstawą zgłoszonego w pozwie żądania jest art. 133 kro, zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Jednocześnie zgodnie z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zdaniem Sądu przedmiotowe powództwo jest uzasadnione jedynie częściowo mimo , iż koszty utrzymania powódki wynoszą- co wynika z wyjaśnień matki małoletniej- około 500 zł miesięcznie. W świetle natomiast zasad doświadczenia życiowego, koszty ustalone na tym poziomie należy uznać za wiarygodne.

Jak zaznaczono powyżej alimenty zależą jednak nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, ale również od możliwości zarobkowych osoby zobowiązanej. W ocenie Sądu , wyższa kwota alimentów przekraczałaby możliwości zarobkowe pozwanego, która to przesłanka wyznacza górny zakres świadczeń alimentacyjnych, choćby nawet wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionych do alimentacji nie zostały pokryte w tych granicach (wyrok SN z dnia 20.01.1972 r. III CRN 470/71 niepublikowany). Jak wynika bowiem ze zgromadzonego materiału dowodowego, pozwany J. O. jest całkowicie niezdolny do pracy, w związku z czym jego możliwości zarobkowe kształtują się jedynie na poziomie otrzymywanego świadczenia rentowego, które wynosi 724,40 zł netto. Pozwany nie posiada poza tym majątku, który mógłby przeznaczyć na utrzymanie córki. W tej sytuacji, w ocenie Sądu, matka małoletniej powódki mając świadomość stanu zdrowia pozwanego, a w konsekwencji jego ograniczonych możliwości zarobkowych, musi

przejąć na siebie ciężar utrzymania dziecka w większym zakresie i nie ograniczać się jedynie do realizowania swojego obowiązku poprzez sprawowanie pieczy nad córką i dbania o jej wychowanie.

Pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty po 200 zł miesięcznie. Mając na uwadze, iż małoletnia jest już w wieku przedszkolnym a nadto pozwany nie uczestniczy aktywnie w życiu dziecka ograniczając się jedynie do płacenia alimentów, Sąd uznał za zasadne ich ustalenie na kwotę 250 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu taką kwotę pozwany ma możliwość płacić mimo niskiego świadczenia rentowego. Wobec powyższego, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w zw. z art. 102 kpc, kierując się sytuacją majątkową pozwanego.

W pkt IV wyroku, Sąd, stosownie do dyspozycji przepisu art. 333 § 1 pkt 1 kpc, nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Agnieszka Pietruszka